

‘ಆದರೆ ಅಪೂರ್ವ. ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದ್ರೆ..!’ ಆದರ್ಶ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಅವನು ಹಿಂದೆಯೂ ಹೀಗೇ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ದೀಪವಿಟ್ಟಂತೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ‘ಅದೇನು ಸಂಗತಿ ಅಂತ ಇವತ್ತು ಹೇಳಿಬಿಡಿ.. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಆ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನನಗಿದೆ.’ ಅಪೂರ್ವ ಆಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ನುಡಿದಳು. ಆದರ್ಶ ಹೇಳಲೋ ಬೇಡವೋ ಎನ್ನುವ ಚಡಪಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಳಮಳಿಸಿದ.

‘ಸೂರ್ಯ ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಯೇ ಬಗ್ಗೆಯೇ?’ ತಾನೇ ಊಹಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

‘ಅಲ್ಲ.. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ.. ನನಗೆ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ’

‘ಮತ್ತೆ..?’ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಆದರ್ಶ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಸೂರ್ಯ ಕೈಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಾಶಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಿದ್ದ. ‘ಬಿಲ್ ಮಾಡಿಸೋಣ್ಣಾ..? ಇಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇಕು’ ಅಪೂರ್ವ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಆದರ್ಶ ಹೇಳಿ ಬಯಸಿದ್ದ, ಸೂರ್ಯನ ಬಗ್ಗಿನ ಸಂಗತಿ ಏನಿರಬಹುದು?

ಬಿಲ್ ಕೌಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣ ನೀಡಿ ಕಾಂನಲ್ಲಿ ಮರಳುವಾಗ ಅಪೂರ್ವಳ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಊರಿನಿಂದ ವಸುಮತಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

‘ಅಪೂರ್ವ.. ಆ ಸೂರ್ಯ ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ..? ಈಗೂ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡ್ತಾನೆ? ಸೂರ್ಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರಿಂದ ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೊರಗಿದ್ದೀನಿ.. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾ ಆಮೇಲೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದಿದ್ದಳು.

‘ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲಾ.. ಅಪೂರ್ವ?’ ಸೂರ್ಯ ನಗಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅಪೂರ್ವಳ ಮುಖ ಪೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಂದ ಸತ್ಯ ಮರೆಮಾಚಲಾಗದೇ ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ವಿವೇಚನೆ ಮೂಡಿದ್ದು ಅವಳ ಒಳಮನಸ್ಸು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಡಾ.ಮುರಳಿಯವರ ವರದಿಯನ್ನು ಡಾ.ಆದರ್ಶನೇ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ವಿಜಯಮ್ಮನನ್ನು ಕುಳಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ. ‘ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರೋವಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇಕು ಅಂತ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಹೊರೆ ಪುಸ್ತಕ ಖರೀದಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ ಸೂರ್ಯ’ ಎಂದಾಗಲಂತೂ ಆ ದಂಪತಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಮ್ಮ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಗಿತವೊಂದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

‘ರೀ.. ನನ್ನ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದು ಆಸೆ.. ನೀವು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ.. ಹೇಳ್ತೀನಿ.’ ಸೂರ್ಯನ ಚೇತರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದ ರಾಯರು ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ರರಾಗಿ, ‘ಏನು ವರ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕೇಳು.. ತಥಾಸ್ತು ಅಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದರು.

‘ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳೇ ಆಯ್ತು.. ಮನೆ ವಾತಾವರಣ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೇನೋ ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ತಿದ್ದದೇ ಹೊರತು.. ಮನೇಲಿ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿದ್ದೇ ಅಪರೂಪ.. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮನೇಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ, ಮನೆ ಮಾಡಿದೆ.. ಮನೆ ಮಗ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಚೇತರಿಸಿದೆ. ಅದಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಅಪೇಕ್ಷೆ.’

‘ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ.. ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಶುಭ ದಿನ ನೋಡಿದ್ರಾಯ್ತು..’

ಪೂರ್ಣಿಮ
 ಅವಳು
 ಬಂದಳು
 ಮಂಕಾಯ್ತು
 ಬೆಳದಿಂಗಳು!
 ★ ಅರವಿಂದ ದೀಕ್ಷಿತ್

ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಕರೆದು ಒಂದು ಊಟ ಹಾಕಿಸೋಣ.. ಅವತ್ತು ಬಂದು ಸೂರ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂದಿಸಿದವರು, ಇಂದು ಅವನು ಹೇಗಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲಿ’ ಎಂದರು.

ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆದರ್ಶನಿಗೆ ‘ಪೂಜೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಕರೀತಿನಿ ಆದರ್ಶ, ನೀನು ಅಷ್ಟು ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆ ತಪ್ಪದೇ ಬರ್ಬೇಕು’ ಎಂದರು. ಅವನು ಗೋಣಾಡಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋದ. ಅಪೂರ್ವ ಮನೆ ತಲುಪಿದ ಬಳಿಕ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ಬದಲಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ವಸುಮತಿಯು ಚಿಂತೆಯೂ ಹರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ತಯಾರಿ

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆಗೆ ಎರಡು ವಾರಗಳಿತ್ತು. ರಾಯರಲ್ಲೂ ಹುರುಪು ಮೂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳ ಬಣ್ಣ ಮಸುಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ, ಹೊರಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯಲು ಹೊರಗಿನ ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು. ರಾಯರಿಗೆ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯವಹಾರನೇ ಇದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಸೂರ್ಯ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಖಾಲಿಯಾದಾಗ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಪೈಂಟ್ ಖರೀದಿಸಿ ತಂದು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ತಲೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆ ವರ್ಷದ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಮುಗಿದರೆ ಓದಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಿಟ್ಟು ನೌಕರಿಯ ಪರ್ವ ಶುರುವಾಗಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮನೆಯ ಒಳಗಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಣೆಗಳು ರಂಗೇರಿ ಹೊಸ ಕಲೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಗಳಿಗೇರಿಂದ ಹೊಸ ಬಣ್ಣ, ಮನೆಯವರ ಮನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಸುಕನ್ನೂ ದೂರವಾಗಿ ಚೇತೋಹಾರಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದವು. ಪೂಜೆಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಷ್ಟೇ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗಲ್ಲಾ ವಿಜಯಮ್ಮನೇ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಪೂರ್ವಳ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಸಿದ್ಧತೆ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡದ ಸಾಮಾನುಗಳು ರಾಶಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಹಳೇ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳು ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಗಳು.... ಅದು ಯಾರೂ ಉಪಯೋಗಿಸದ ಕೋಣೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಸಹ ಮುಚ್ಚಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ಗಾಳಿಬೆಳಕಿನ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದೇ ಧೂಳು, ಬಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯನೇ ಅದನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ವಾಚನಾಲಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಇರಾದೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ, ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಶಿ ಪುಸ್ತಕಗಳತ್ತ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಹಳೇ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶಾಯಿ ಪೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬರೆದಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪಿನ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ದಂಪತಿಯೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಭಾವಚಿತ್ರ. ಆ ಛಾಯಾಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೇ. ಅದೇ ನೀಳ ದೇಹ ಪ್ರಕೃತಿ, ಅದೇ ಮುಖ.... ಈಗ ವಯಸ್ಸು ಮಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರೌಢಕಳೆ ಬಂದಿದೆ... ಅಮ್ಮನ ಕೈಲಿದ್ದ ಕೂಸು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ತಾನೇ... ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ... ಆದರೆ...! ಅಪ್ಪನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲ... ಹೊರಗೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನೇತು ಹಾಕಿದ ಮಿಲಿಟರಿ ದಿರಿಸು ಧರಿಸಿ ನಿಂತ ಅಪ್ಪನ ಭಾವಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈತನಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೆಯೇ..! ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲದ ಗೂಡಾಗಿತ್ತು.
